

Titel: Kapitel 66.

Citation: "Kapitel 66.", i *1915/1916: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r27-shoot-chptrd1e16354/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1915/1916: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

af fast Ejendom eller efter Omstændighederne af rørligt Gods, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er til Stede. Ogsaa skal Fogedens Hjælp fræmdeles ligesom hidtil kunne fordres til at gøre Foreldre- eller Værgemyndighed gældende med Hensyn til umyndige, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er til Stede, jfr. med Hensyn til Fremgangsmaaden § 495.

Naar en Panthaver i Henhold til D. L. 5—7—8 og 9 vil træde til sit Pant, skal dette ske ved en af Fogeden foretagen Indsættelsesforretning.

§ 610.

Foruden at det i de i foregaaende Paragraf omhandlede Tilfælde selvfølgelig staar Rekviritus frit for at fremføre sine Indsigelser imod Forretningens Fremme for Fogeden til Paakendelse i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Kapitel 48, skal det, naar Rekviritus har andre Indsigelser imod Forretningen at gøre gældende end saadanne, som gaar ud paa, at den ikke lovlig kunde finde Sted uden sædvanligt Eksekutionsgrundlag, eller at der ved dens Foretagelse ikke er brugt den rette Fremgangsmaade, være ham tilladt, for saa vidt han ikke vil gøre Ansvar imod Fogeden gældende, og han ikke allerede har rejst Anke eller Kære, at anlægge Regressogsmaal i første Instans imod Rekvirenten. Under dette Sogsmaal, som maa anlægges inden 8 Uger, kan der da efter Omstændighederne saavel tilkendes ham Erstatning i Anledning af den formentlig ulovlige Forretning som ogsaa gives Dom for, at Forretningen bør være ophævet.

§ 611.

Imod Fogedens Afgørelser under de i § 609 omhandlede Forretninger kan der benyttes henholdsvis Anke eller Kære i Overensstemmelse med de almindelige Regler om Retsmidler imod de til Dømmes Fuldbgyrdelse sigtende Fogedforretninger (jfr. navnlig §§ 593 ff.).

Femte Afsnit.

De foreløbige Retsmidler.

Kapitel 56.

Arrest.

§ 612.

Til Sikkerhed for et Krav, der lyder paa Penge eller Penges Værd, kan Arrest paa Gods finde Sted, naar

- 1) Udlæg for Kravet ikke endnu kan gøres i Godset, og derhos
- 2) enten Fordringen er forfalden, eller der er Grund til at befrygte, at Skyldneren ellers ved at bortflytte eller forstikke sit Gods eller paa anden Maade vilde umuliggøre eller dog væsentlig vanskeliggøre Adgangen til i sin Tid at opnaa Dom og gøre Eksekution.

Med Hensyn til Arrest for Bodmerigæld har det sit Forblivende ved Solov af 1. April 1892 § 185.

§ 613.

Arrest paa Person som Sikkerhedsmiddel for Fordringer af den i § 612 ommeldte Beskaffenhed kan kun anvendes paa Skyldnere, der staa i Begreb med at forlade Landet for bestandigt eller paa ubestemt Tid, i Anledning af forfaldne Fordringer, for hvilke de ifølge denne Lovs Regler vilde kunne sagsøges ved danske Retter.

§ 614.

Arrest paa Gods kan ikke foretages i Ting, hvori der ikke vilde kunne gøres Eksekution for den paagældende Fordring.

Naar et Skib er udklareret for en Rejse og i øvrigt sejlferdigt, kan Skipperen og Skibsmandskabet ikke arresteres for Gæld.

I Overensstemmelse med de gældende Regler kan der tilstaa Fritagelse for Arrest for de i Laane- og Sparekasser samt andre lignende Institutioner indsatte Summer og disses Renter, saa længe de indestaar sammesteds.

§ 615.

Arrest kan afværges, og foretagen Arrest faas ophævet, naar Skyldneren stiller fornøden Sikkerhed for den Fordring med Renter og Omkostninger, i Anledning af hvilken Arrest søges.

Om den tilbudte Sikkerhed ifølge Størrelse og Beskaffenhed er fyldestgørende, bedømmes af Fogeden efter et Skøn.

§ 616.

Arrest paa Gods medfører, at Skyldneren fra det Øjeblik, Arrestdekretet er afsagt, bliver uberettiget til at forflytte, forbruge, tilintetgøre eller ved Retshandler raade over de arresterede Genstande, derunder oppebære arresterede Fordringer.

For at Arrestens Retsvirkning skal kunne gøres gældende overfor en godtroende Trediemand, saaledes at de foretagne Retshandler taber Gyldighed, er det nødvendigt, at Tinglæsning af Arrestdekretet har fundet Sted ved Skyldnerens personlige Værneting eller, hvis Arresten er gjort i fast Ejendom, ved dennes Værneting. Er Arrest foretaget i Gælds-brev, udfordres derhos, at der paa dette er gjort en Paategning herom, og naar Arrest er gjort i Fordringer, der ikke grundes paa Gælds-brev, maa der gives Skyldneren efter Fordringen Underretning om Arresten, hvilket ligeledes bliver at iagttage overfor Skyldneren efter et Gælds-brev for Rentebetalingens Vedkommende.

Med Hensyn til Arrest i registreringspligtige Skibe har det sit Forblivende ved Skiberegistreringslov af 1. April 1892 § 49.

§ 617.

Arrestekvirenten er i Regelen ikke berettiget til at lade de arresterede Genstande tage fra Skyldneren. Dog kan Fogeden ved rørligt Gods, naar de arresterede Genstandes Beskaffenhed eller Skyldnerens Person og Forhold opfordrer dertil, bestemme, at de arresterede Genstande skal tages under Bevogtning af ham selv eller af nogen, der hertil af ham beskikkes paa Skyldnerens Bekostning.

§ 618.

Arrest paa Person sker ved Hensættelse i Gælds-fængsel ved Fogedens Foranstaltning. Hvis Skyldneren ved Henførelsen til eller Opholdet i Gælds-fængslet vilde lide Skade paa Helbred, kan Gælds-fængsel ikke anvendes eller kun med saadanne Lempelser, som Fogeden skønner fornødne.

I Gældsføngslet maa der ikke paalægges Skyldneren anden Indskrænkning i Henseende til hans Levevis, end Føngslets Orden med Nødvendighed kræver.

§ 619.

Gældsføngsel kan ikke anvendes, naar en til Fordringens Størrelse svarende Sikkerhed kan faas ved Arrest paa Gods.

§ 620.

Arrest paa Person kan ikke anvendes for Fordringer, der er mindre end 100 Kr. For Fordringer under 200 Kr. maa Føngslingens Varighed ikke overstige 4 Uger, for Fordringer under 400 Kr. 8 Uger, for Fordringer under 1,000 Kr. 12 Uger, for Fordringer under 2,000 Kr. 16 Uger, for Fordringer under 4,000 Kr. 20 Uger, for større Fordringer 24 Uger.

I Fordringsbeløbet indbefattes ogsaa de Renter og Omkostninger, der er paa- løbet, inden Arresten iværksættes, men ikke de, der senere paaløber.

Det har sit Forblivende ved de i Lov Nr. 130 og 131 af 27. Maj 1908 hen- holdsvis i § 17 og § 11 indeholdte særlige Regler angaaende Gældsføngsels Anvendelse i de dér omhandlede Forhold.

§ 621.

Selv om de i foregaaende Paragraf angivne Tider ikke er forløbet, ophører Skyldnerens Føngsling i alle Tilfælde:

- 1) saa snart Eksekution kan gøres for den Fordring, til Sikkerhed for hvilken Ar- resten er foretaget, enten ifølge en under Arrestforfølgningssagen eller paa anden Maade erhvervet Dom eller ifølge et offentligt Forlig;
- 2) saa snart den arresterede Skyldners Bo her i Landet eller i et Land, med hvilket Overenskomst herom foreligger, er taget under Konkursbehandling;
- 3) saa snart den arresterede Skyldner gør antageligt, at han intet ejer, hverken her i Landet eller andetsteds, hvori Eksekution kunde gøres for Fordringen, bortset fra det Gods, hvori der er gjort Arrest for denne, uden at fuld Sikkerhed efter § 619 dog derved er naaet.

§ 622.

Den arresteredes Hensættelse i Gældsføngsel sker paa Rekvirentens Regning. De herved foranledigede Udgifter kan ikke fordres godtgjort af Skyldneren.

§ 623.

De Udgifter, hvis Udredelse paahviler Rekvirenten ved Gældsføngsels An- vendelse, er dels Underholdspenge til Skyldneren, dels Varetægtspenge til Arrest- forvareren.

Underholdspengene fastsættes til 8 Kr. om Ugen, Varetægtspengene til 2 Kr. om Ugen.

Andre i Anledning af Gældsføngslets Anvendelse fornødne Udgifter, saasom til Lokale, til dets Renholdelse, Belysning og Opvarmning, til fornødne Sengklæder og Boskab m. m., udredes af det offentlige.

§ 624.

De i foregaaende Paragraf omhandlede Underholds- og Varetægtspenge har Rekvirenten at erlægge henholdsvis til Skyldneren og til Arrestforvareren forud for mindst en Uge ad Gangen, første Gang inden eller ved Skyldnerens Indsættelse i Gældsføngslet og senere inden det hertil svarende Klokkeslæt hver Ugedag derefter.

Undlader Rekvirenten at betale paa foranførte Maade, er Skyldneren berettiget til straks at løslades, og han kan ikke mere fængsles for samme Fordring.

§ 625.

Arrestforretninger udføres af Fogeden. Ved deres Foretagelse benyttes Vidner paa den Maade, som i § 480 er foreskrevet.

Den i § 480, sidste Stykke, givne Forskrift er ogsaa anvendelig paa Arrestforretninger.

§ 626.

Hvilken Foged der er pligtig eller berettiget til at foretage Arrestforretninger, afgøres efter de i § 481 givne Regler.

§ 627.

Den, der vil erhverve Arrest paa nogens Gods eller Person, har at indgive skriftlig Begøring herom til vedkommende Foged, ledsaget af de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som er forhaanden.

I Regelen har Fogeden før Forretningens Foretagelse at afkræve Rekvirenten en Sikkerhedsstillelse, reel eller personlig, med Hensyn til det Erstatningsbeløb, som vilde tilkomme den, hos hvem Arresten er gjort, i Tilfælde af dennes Ulovlighed; kun hvor de foreliggende Oplysninger skønnes at indeholde et fuldstændigt Bevis for Arrestens Lovlighed, er Sikkerhedsstillelse uformøden, saa længe ikke Beviset avækkes ved det under Forretningen oplyste. Dog bør der ikke en Gang mod Sikkerhedsstillelse indrømmes Arrest, naar det ifølge det for Fogeden oplyste skønnes, at Fordringen er ugrundet. Alle Spørgsmaal om Sikkerhedsstillelsens Art og Størrelse afgør Fogeden efter sit Skøn.

Søges Arrest for en af de i § 443 ommeldte Fordringer, kan der ikke afkræves Arrestrekvirenten Sikkerhedsstillelse, medmindre der fra Skyldnerens Side under Arrestforretningen fremkommer saadanne Indsigelser, som kan fremsættes under den, i Anledning af Fordringen anlagte Sag, jfr. Kapitel 41.

§ 628.

Arrestforretningen begynder paa Skyldnerens Bopæl eller i Mangel af en saadan paa hans sædvanlige Opholdssted, men kan dog efter Omstændighederne, navnlig naar der er Fare ved Opsættelse, eller naar Skyldneren ikke har Bopæl i Riget eller staar i Begreb med at forlade dette, begynde paa det Sted, hvor Personen eller Forretningens Genstand forefindes.

§ 629.

Med Hensyn til Parternes Møde under Forretningen m. m. gælder de i § 517 givne Regler, dog at Møde for Rekvirenten altid er nødvendigt.

§ 630.

Arrestforretningen begynder med, at Fogeden opfordrer paagældende til ved Sikkerhedsstillelse eller Betaling at tilfredsstille Rekvirenten, hvorpaa han, naar dette ikke straks sker, efter Afgørelse af mulige Indsigelser skrider til Arrestens Udførelse.

§ 631.

Arresten kan kun udstrækkes til saa meget af Skyldnerens Gods, som i Henhold til den under Forretningen foretagne Vurdering behøves til at sikre Rekvirentens Fordring i Forbindelse med de sandsynlige Udgifter ved Arresten og dens Forfølgning.

§ 632.

Med Hensyn til Valget af de Genstande, hvori Arresten gøres, forholdes der efter de i §§ 506 og 507 givne Forskrifter, ligesom der i øvrigt ved Arrestforretningens Foretagelse, med de af Forholdets Natur følgende Lempelser, gaas frem efter de om Eksekutionsforretninger i §§ 519—527 givne Regler.

§ 633.

I Fogedbogen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Genstande, hvori Arrest gøres, og ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Fogeden erklærer derefter til Fogedbogen de optegnede Genstande for belagte med Arrest til Arrestekvirentens Sikkerhed. Det betyder Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at udsætte sig for Strafiansvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Arrestekvirentens Ret. Er Skyldneren ikke til Stede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 517 tilkaldes paa hans Vegne, Paalæg om at give ham en saadan Betydning. Efter Omstændighederne kan et lignende Paalæg gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det arresterede er.

Er Arrest paa Person paalagt, tilkendegives det af Fogeden Skyldneren, hvis han er til Stede, at han er belagt med Gældsfaengsel, hvorefter Fogeden beordrer ham straks henbragt til Gældsfaengselet. I modsat Tilfælde er det Rekvirentens egen Sag at drage Omsoeg for Udførelsen af Arrestkendelsen ved Skyldnerens Indsættelse i Gældsfaengsel, og han kan hertil fordrø Politiets Bistand. Saa snart Indsættelsen i Gældsfaengselet er sket, har Rekvirenten øjeblikkelig at meddele Fogeden Underretning herom; denne gør, efter at have hørt Arrestforvarerens Forklaring, fornøden Bemærkning i Fogedbogen om Tiden og Klokkeskottet for Indsættelsen.

§ 634.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Rekvirenten, naar Skyldneren ikke under eller efter Forretningen har frafaldet Forfølgning, inden en Uge efter Arresten anlægge saadan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Paastand paa, at Arrestens Foretagelse stadfæstes. Retten kan bestemme, at Spørgsmaal vedrørende Arrestens Stadfæstelse forhandles særskilt, jfr. § 286. Skal Sagen begynde med Mægling ved Forligskommissionen, skal, hvis Forlig ej opnaas, Sagen indstævnes for Retten hurtigst muligt efter Mæglingens Slutning.

Er Retssag i Anledning af paagældende Fordring svævende ved første Instans, bliver der inden fornævnte Frist at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, saavel som at den ene af disse Sager skal udsættes, indtil den anden er paakendt, jfr. §§ 286 og 287.

Er Dom faldet i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring er indtalt, for hvilken Arresten er gjort, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hin Sag er blevet paakendt. Retten kan i Tilfælde af Anke udsætte Arrestsagens Forhandling i det hele eller for en Del, jfr. § 287.

Naar Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag, er Forligsmægling unødvendig.

Reglerne om Arrestens og Fordringens Forfølgning bliver med de fornødne Lempelser at anvende, naar Arrest er afværget ved Sikkerhedsstillelse.

Arrest for Bodmerigæld behøver ikke at forfølges til Stadfæstelse.

§ 635.

Kommer Skyldneren, efter at Arrest er gjort, under Konkurs, eller dør han, og offentligt Skifte uden Gælds Vedgaaelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrestrekvisitens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten. Den af Rekvisenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løsgives dog først, naar 8 Uger er gaaet efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sag har været anlagt og hæves, 8 Uger efter Ophævelsen, og der derhos ikke fra Boets Side er rejst Sag om Erstatning. Er dette sket, maa det endelige Udfald af Sagen afventes.

§ 636.

Under Arrestsagen paakendes det, om Arresten er lovlig gjort. Er Retssag i Anledning af den paagældende Fordring svævende, og Arrestsagen ikke behandles i Forbindelse med Hovedsagen, kan Indsigelser mod Fordringens Rigtighed ikke fremføres under Arrestsagen. I øvrigt kan alle andre Indsigelser vedkommende Arrestens Lovlighed frømsættes og paakendes under Arrestsagen, uden Hensyn til, om de tilforn har været undergivne Fogedens Afgørelse.

Dersom Retten efter derom af Rekvisitus nedlagt Paastand skønner, at der ikke i hans økonomiske Stilling eller Forhold i øvrigt paa den Tid, da Arresten begæres, fandtes nogen rimelig Anledning for Arrestrekvisenten til at benytte det nævnte Retsmiddel, bliver der ikke ved Dommen at tilkende Rekvisenten Erstatning for de med Arrestens Foretagelse eller den særlige Retsforfølgning forbundne Udgifter. Herimod stridende Overenskomster er ugyldige.

§ 637.

Klager fra dens Side, hos hvem Arresten er gjort, sigtende til at bevirke Ophævelse af den foretagne Arrest som ulovlig gjort, kan overfor Arrestrekvisenten alene fremføres henholdsvis under Arrestsagen eller den i Anledning af Fordringen anlagte Retssag.

§ 638.

Arresten kan ophæves saavel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen.

Arresten bortfalder først, naar Ankefristen for den Dom, hvorved den kendes ugyldig, er udløbet, uden at Anke er iværksat, medmindre andet er bestemt i Dommen.

§ 639.

Forsømmer Arrestrekvisenten den ham ifølge det foregaaende paahvilende Forpligtelse til inden de i § 634 ommeldte Frister at begynde Arrestsag eller Sag i Anledning af Fordringen eller afvises eller hæves nogen af disse Sager, kan Arresten fordres ophævet, dog uden at Arrestrekvisenten af denne Grund er udelukket fra igen at gøre Arrest for den samme Fordring.

§ 640.

En paalagt Arrest kan i det hele eller for en Del ophæves af Fogeden paa Grund af Omstændigheder, som er indtruffet efter Arrestens Foretagelse. Paa Grund af formelle Fejl ved Forfølgningssagen kan Arresten kun fordres ophævet i Medfør af § 639.

Forinden Arresten ophæves, skal Fogeden saa vidt muligt give Arrestrekvisenten Lejlighed til at ytre sig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Udeblivelse med de anordnede Underholds- og Varetægtspenge.

Imod Fogedens Kendelse kan der, hvad enten den gaar ud paa at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksættes Anke eller Kære i Overensstemmelse med Reglerne om Anke eller Kære imod de til Dommes Fuldbyrkelse sigtende Fogedforretninger, jfr. navnlig §§ 593 ff.

Fogedens Ophævelsesdekret kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Anvendelse af Anke eller Kære.

§ 641.

Befindes en Arrest i det hele ulovlig, enten fordi den Fordring, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom findes grundet hverken i det hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, bortset fra Fordringens Rigtighed, lider af Mangler, som medfører dens Ugyldighed, og som kunde have været undgaaede af Arrestekvirenten ved fornøden Agtpaagivenhed, er Arrestekvirenten pligtig at yde den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestekvirenten pligtig at erstatte den, hos hvem Arresten er gjort, det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som maatte være en Følge af, at der er blevet givet Arresten en for stor Udstrækning.

Bortfalder eller ophæves en gjort Arrest paa Grund af efterfølgende Omstændigheder, tilkommer der den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde, naar det maa antages, at Arresten, om den var blevet behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført saadant Ansvar.

§ 642.

Krav paa Erstatning i Anledning af Arresten kan gøres gældende mod Arrestekvirenten enten som Modkrav under Arrestsagen eller under et selvstændigt Søgemaal i første Instans, hvilket sidste dog først kan anlægges, naar Arresten enten ved Dom er kendt ugyldig eller ved Fogedens Kendelse (§ 640) ophævet; saadant selvstændigt Søgemaal maa i saa Fald anlægges inden 12 Uger.

§ 643.

Ophæves Arresten af overordnet Ret, for hvilken Fogedens Nægtelse (§ 640) af at ophæve Arresten er indbragt, kan der ved samme Dom tillægges den, hos hvem Arresten er gjort, den ham tilkommende Erstatning hos Arrestekvirenten.

§ 644.

Vil nogen drage Fogeden til personligt Ansvar i Anledning af hans Embedsforhold med Hensyn til Arrestens Foretagelse eller Nægtelse, maa dette ske ved Anke.

§ 645.

Fogedens Nægtelse af Arrest er Genstand for Kære efter Reglerne i Kapitel 53.

Kapitel 57.

Forbud.

§ 646.

Ved Forbud, foretaget af Fogeden, kan der gives en eller flere bestemte private Personer saavel som Repræsentanter for Stat eller Kommune i disses Egenskab som